

Udenfor betænkningen var der stillet følgende underændringsforslag:

Af *Petra Petersen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen*:

Til ændringsforslagets § 1.

1) I stk. 1, 2.—3. linie, udgår ordene „der helt eller overvejende er fremstillet af rug“, og i stedet indsættes: „samt havregryn, byggryn og bygsigtemel“.

2) I stk. 2, 1. linie, erstattes ordet „sigtebrødsmeis“ af ordene: „hvedemel, sigtebrødsmeis, havregryns, byggryns og bygsigtemels“.

Til titlen i ændringsforslaget.

3) Titlen affattes således:

„Forslag til lov om tilskud til nedbringelse af priserne på brød, mel og gryn.“

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og underændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Hansen [Slagelse]): Da denne sag var til første behandling her i tinget, blev der fra ordførernes side fremført visse betæneligheder ved den form, lovforslaget havde fået. Som man vil erindre, gik forslaget ud på, at når denne rationering bortfaldt, ville det hidtil udbetalte tilskud for at holde brødpriserne nede blive omsat i rabatmærker for at undgå den fristelse, der ville ligge til opfodring af melet. Men det vil også erindres, at den højtærede landbrugsminister erklærede sig villig til, såfremt det var muligt at finde en tilfredsstillende form, at overveje en ændring for at undgå indførelse af disse rabatmærker.

Som det fremgår af betænkningen, har disse overvejelser i forbindelse med udvalgets arbejde resulteret i, at den højtærede landbrugsminister har stillet et ændringsforslag, hvorefter tilskuddet som hidtil for sigtemelets vedkommende udbetales direkte til møllerne, men for rugmelets og halv-sigtemelets vedkommende til bagerne. Jeg tror, vi med denne ændring har lov til at sige, at den fristelse, som der nu kan ligge til opfodring, ikke fremtidig vil være tilstede i større omfang, thi det er sikkert rigtigt, at selvom ændringsforslaget ikke helt kan udelukke opfodring af det færdige rugbrød, vil fordelene herved — hvis det overhovedet er en fordel — være så mini-

mal, at det næppe vil få nogen større praktisk betydning.

Som det ligeledes fremgår af betænkningen, foreslår udvalget at stryge tilskuddet til byggryn, havregryn og hvedemel. Det må erkendes, at når man fjerner dette tilskud, vil der blive tale om en stigning for disse varegrupperes vedkommende på ca. 5 øre pr. kg, eller, hvis man regner det ud for en pristalsfamilie, på ca. 10 kr. om året. Det skal ingen hemmelighed være, at selvom lovens hovedformål er at holde rugbrødsprisen nede på et forholdsvis lavt niveau, har vi fra vor side været noget betænkelige ved at udtage tilskuddet til hvedemel af loven, selvom vi erkender, at den nævnte prisforhøjelse er ret ringe.

Når udvalget er blevet enigt om at foreslå denne ændring, kan man til gengæld pege på den fordel, at denne forenkling af lovforslaget vil lette kontrollen og vel også vil gøre sit til, at brødkornsforbruget ikke yderligere presses over på de finere brødtyper. Til gengæld vil ændringen af lovforslaget betyde, at selv et meget stort rugbrødsforbrug for hårdtarbejdende nu vil kunne fås til den billige pris.

Da det gælder med hensyn til dette forslag som med hensyn til lovforslaget om tilskud til forbrugerpriserne for mælk og flæsk, at de konservative har ønsket en undersøgelse af hele tilskudsproblemet, foreslår udvalget, at loven får samme løbetid som den førnævnte lov, nemlig indtil 1. april 1949.

Med disse få bemærkninger vil jeg gerne på socialdemokratiets, venstres, de konservatives og de radikales vegne anbefale det stillede ændringsforslag til vedtagelse, samtidig med at jeg anbefaler at stemme imod de af kommunisterne stillede underændringsforslag.

Petra Petersen: Mit parti er tilfreds med, at tilskudsordningen for rugbrøds vedkommende opretholdes i stedet for den påtænkte rabatordning, men vi er ikke tilfreds med, at tilskuddet til hvedemel og gryn bortfalder.

Da arbejdsoverenskomsterne i foråret blev fastlagt for 2 år, stillede man arbejderne i udsigt, at varepriserne nu ville ligge fast. Ikke desmindre er prisen på en lang række af de mest nødvendige varer — de varer, der bruges i den daglige husholdning — steget betydeligt; det gælder varer som smør, margarine, ost, æg, mælk, kød og pålægsvarer samt sæbe, kaffeestatning og te samt mange andre. Nu vil — hvis lovforslaget vedtages, hvad det jo efter udvalgsarbejdet